

ІВАНІЦЬКА Катерина Євгенівна (1860 — 1925, Одеса) — живописець. Член Товариства пд.-рос. художників (1897). Закін. Одес. рисув. школу (1883). Жила в Лубнах (нині Полтав. обл.), від 1908 — в Одесі. Авторка пейзажів, портретів і натюрмортів. Учасниця мистецьких виставок від 1891. У листопаді 1928 Одес. музей «Степова Україна» придбав у неї 13 живопис. робіт. Портрет І. написав 1914 О. Мурашко.

Основні твори

«Дівчинка-реготуха» (1891), «Восени» (1893), «Кульбабки» (1894), «Іван-та-Мар'я» (1895), «Світле свято», «На ниві» (обидва – 1896), «Дівчатка», «Малороска» (обидва – 1897), «Весна надворі» (1902), «Пані Е.» (1906), «Молитва» (1910), «Квіти» (1913), «Сільська дівчина» (1917).

М. О. Луговий

Бібліографічний опис:

Іваницька Катерина Євгенівна / М. О. Луговий // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14168>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).